

димъ славѣ-тѣ, нѣ оште сме длѣжни да ся покажемъ готови вынѣгы да го забраниме и да го утѣшяваме.

Мнозина, кога виждѣтъ, че онѣ-зи кой-то имѣ е сторилъ добро; ся наддига или причиня ся да ся хвали съ това што е сторилъ, срьдять ся за негово-то лѣвоустіе, и искѣтъ съ това да ся ослободять отъ длѣжность-тѣ да бѣдѣтъ благодарни. Мнозина, зашто-то имѣтъ слабость да ся чръвятъ, кога имѣ стори нѣкой добро, ухытрявѣтъ ся да думѣтъ че имѣ ся сторили добро за интересъ, за славѣ, или за другъ недостойнѣ узрокъ, и мыслятъ да получаютъ съ това прощкѣ за своѣ-тѣ неблагодарность. Мнозина, кога ся по съвземѣтъ, брѣ-жѣтъ да отврѣнѣтъ добро-то, што имѣ сѣ сторили, за да свалять отъ себе си тяготеніе-то на благодарность-тѣ, и подирь вече мыслятъ, че не е грѣхота да забравять всичкѣй-тѣ почетъ, кой-то е възложенъ отъ тѣѣ длѣжность.

Колко да сѣ хытры думы ты, съ кои-то ся оправя благодарный-тѣ, все сѣ праздны. Неблагодарный-тѣ е лошѣ чловѣкъ, кой-то не рачи да падне въ тѣѣ лошотнѣ, не трѣбва да бѣде скѣпъ на благодарность. Трѣбва срьдце-то му, колко-то може повече, да ся прилива отъ неѣ.

Твой-тѣ благотворитель ако ся наддига за добринѣ-тѣ, што ти е направилъ, ако нѣма благо-